

4 Cena Numeru wszędzie
Centy 8 (8 halerzy).

PRENUMERATA

miejsca wszędzie zarówno w Krakowie jak na prowincji 2 K. już z dostawą do domu, względnie z przesyłką pocztową. Prenumerata za granicę 2 marki, 3 franki, i rs. 20 kop.

POJEDYŃCZE EŻEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYSTKICH DWÓRACACH KOLEJOWYCH.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627, Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja „Nowin” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefoniczne i listowne przyjmuje Redakcja (Tel. 627) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, i p. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 4 centy (8 halerzy).

Prosimy odnowić prenumeratę.

O emigracji słów kilka na czasie zwłaszcza wobec brazylijskiego projektu.

Napisal p. Wiktor Skolczyński.

(Dokończenie).

W ten sposób powstawały linie kolejowe w Stanach Zjednoczonych Północnej Ameryki. Być może, że i tutaj jest myśl ekonomiczna zdrowa. Jednakże mówienie nasuwać się musi cały szereg wątpliwości.

Czy wobec wysokiej temperatury rocznej (średnia wynosi od 16 do 20 stopni Cel.) i wobec ilenych rzek w Brazylii, wszystkie okolice na całej przestrzeni są zdrowe? Czy za całej przestrzeni nie stania jednakowo pod uprawę roli się nadaje? Czy towarzyszą jakiegokolwiek względów dla nas pod względem natury wadze, a mianowicie osiedlenia wychodźców w swatych okolicach obserwowane będzie? Czy chęć polski przedsiębiorcy tam, potrzeb utrzymać swą narodowość, czy też będzie podzielił się z inną narodowością?

Na te pytania niestety, nie odpowiedzieć nie może. A przecież w interesie tego chłopca należało, jak najbardziej szczegółowo odpowiedzieć, zwłaszcza, że pokusa duża, podróż darmo, robotnicza od 6 do 9 koron dziennie, życie tamtejsze najwyżej 9 koron dziennie, grunta tanie, najwyżej za parę mrga. W końcu jeszcze jedna uwaga. W naszym kraju tylko wyłączenie robotników i osiadników, nawet dorozę polskiego nie potrzebuje. Czy w takim razie robotnik ten nie będzie białym kurczakiem, nie mogący o nikogo znaleźć opieki? Czy cenna będzie nad wypełnieniem kontraktu robotnika i osiadnika, który z nikim rozmówić się nie potrafi?

Na szczytnie, czy towarzyszą kolejowe gotowe jest udzielić im miejsca w Brazylii objadnie, otrzymali odpowiedź, że potrzeba było to pół roku czasu, a na tak długi przejazd towarzysztwo nie może dać ubezpieczenia. Zdania widocznie chcą uniknąć jakiegokolwiek kontraktu.

Jak słychać pan Ludwik Włodziec, dzielnikach z Warszawy, wysłany został przez warszawskie Towarzystwo rolnicze, jako delegat reprezentować, mający spojrzeć na niemieckie brazylijskie pampasy i lasy rajskie. W dobre chęci pana delegata nie wątpliwe.

Czy jednak wskazana jest rzecz, wysyłanie człowieka nieznającego rzemiosła o które chodzi na wyświetlenie rzeczy tak wielkiej wagi. Wątpliwe. Przecież tutaj trzeba znać ziemię, porząd

charakter tamtejszego rolnictwa i ocenić czy terena przez które ma przechodzić kolej na kolonizację się nadaje. — Dobre chęci nie wystarczą a zebranie kilkunastu zdjęć fotograficznych i materiałów na kilkanaście czy kilkadziesiąt fejttonów w r. czy samej nie zastąpi. Przypominam mi to mimowolnie takie same ekspedycje z przebiegiem kilkunastu, kiedy to wysyłano księdza ruskiego z żoną dla poznania i oszacowania, jak Parana na kolonizację się nadaje. Fakt przemawiający sam za siebie.

Ze względu na ważność sprawy ośmieliłem się trudzić J. E. pana Marszałka krajów rozmowa. — To co z jego ust usłyszałem nie należy mi nie wrzeć. — Przedwysiężkiem powiada, uważam za rzecz wskazaną, żeby Wydział krajowy do tej sprawy się nie mieszał, gdyż trudno jest podjąć ogólną demarkacyjną pomiędzy sprawozdaniem rzeczoznawcy a sąchem o emigracji, a Wydział krajowy sześćdziesiąt procent o emigracji nikogo nie może. Zresztą myślimy tam cokolwiek pan Włodziec dał.

Na uwagę, czy uważa Ekscelencja wybór p. Włodziec za trafny, otrzymałem odpowiedź, być może że nie, ale jeżeli takie młode towarzysztwo jak warszawskie rolnicze na niego się zgodziło, jeżeli ogólna towarzysztwa gospodarskiego i Kółek rolniczych była z tem żeby mu dać, tośmy i my się przychylić.

Pewno że Instytut agrarny lub geograf byłby lepszym jak dzielnikarz, ale jeżeli taki się trafi, to to co było robić.

Na szczytnie, czy Wydział krajowy byłby gotów naukowo akwalifikowaną się wysłać na miejsce, otrzymałem odpowiedź, że być może żeby tam się J. Wydział krajowy dał, ale nie dużo, bo i się bowiem Wydział o emigracji sześćdziesiąt.

Widziałem, że dla Wydziału krajowego najwygodniejszą by była opinia taka, kłóżyć się z góry od wszelkiej emigracji odradzała. Nieścisłość wpatrznie przez okulary interesów wielkiej własności rolniej, aby przypadkiem robotnik nie podroba.

Ze na wysłaniu tak nie wystarczającej sily skończyć się nie powinno, jest moim najgłębszym przeświadczeniem. Wobec jednak niechęci Wydziału krajowego nie pozostało nic innego, jak petycyonowanie o pomoc do Wiednia. Być może, że tam przedsięwzięcie gruntownego sągna się tą sprawą rozwiązać. — Niech odpowiedź na to co raz to głębiej rozstrząsającą się opinię wśród ludu, że pomocy jedynie z Wiednia społeczeństwa się można, spadnie na tych, którzy nie potrafili dotychczas zdobyć się na stanowisko wyższe od interesu wielkiej własności.

Nim jednak gruntowne badania i bestronna ocena nastąpi, nie pozostało nic innego jak stanowczo wstrzymanie ludu przed obecnie projektowaną emigracją do Brazylii.

Kraków w listopadzie 1907 r.

Jeszcze w obronie konsumentów mięsa.

„Czas” i „Naprawdę”, zawarliśmy ucieleśniony sojusz w imię dobra narodu, nie przestając podnosić laurów z powodu tych 8 halerzy, które rzecznika pobiera za ogłoszenia każdej ćwierci sztuki posarogatkowego bydła (wyrzuć 8 halerzy za każdą ćwierć wagi, 4 wagi etc.) a które to halersze według „Czasu” powodują drożyznę mięsa w Krakowie. Ostatni poranny „Czas”, niepomyślnych agrarnych, do wygłoszenia miast szerszących tendencji, kontynuując kampanię w obronie konsumentów mięsa, przytoczył aktualne fakty „Nowiny”.

Stanowiący organ prawicy narodowej niechaj przyjmie do wiadomości:

„Nowiny”, jako pismo czytane przez najszersze warstwy ludności, zawsze broniły i bronić będą interesów tych warstw. „Nowiny” pierwsze domagały się sądu sądu magistrata przeciw rzecznikom, protestowały przeciw dąsaniu mięsa, a w sejmiku roku projektowały nawet akcję, która dałaby panie wieloletnie podjęły: mieszanole strejk gospodni, powstrzymując się przez jakiś tydzień od zakupu mięsa, aby rzecznikom dać w ten sposób nauczkę i zmusić ich do obniżenia cen mięsa, nie odpowiadających cenom bydła. I dzisiaj zdajemy się wstąpić do importu mięsa do Krakowa! Wógle akcyj! Rady miejskiej i magistrata przeciw drożyznie. I to nie chęć miłośnika miasta, który nie posiadał tych środków!

Ala potępił musimy uśmiewanie, aby drosnąć, że boleśnie wszystkich ludzi pracy, wyszykując perfidnie do celów nie polityki, ale kłiki. Może to robić „Naprawdę”, ale nie powinien tak postępować organ, mający pretensje do powagi.

Wobec artykułu puryanego „Czasu”, stwierdzamy naprzód z ubolewaniem, że agrarno-konserwatywny obrona konsumentów informowany jest zupełnie błędnie. Nie diwota, skoro informacja „Czasu” pociągała od zielonego stółka magistratu w Podgórzu, a więc od strony, która skutkiem sądu sądu magistratu krakowskiego dotkliwie uolepiła. Namieszczenie restryktym z 28 września 1907 r. zatwierdziło nie tylko zarządzenie o sanitarnie kontroli mięsa, ale i zarządzenie o pobieraniu opłat, ustanowionych przez miasto Kraków. Fakt jest faktem, i skoro Podgórze otrzymało restrykt, niechże się „Czas” o tem poinformuje. Opłaty, pobierane przez Kraków, są ogólnymi dla miasta są one znacznie wyższe. I tak u p. w Bernie są taksy za ogłoszenia posarogatkowego mięsa dziesięć razy wyższe niż w Krakowie. W Bernie bowiem każdy wprowadzający mięso z poza rogatki do miasta musi za ogłoszenia całego sztuka 80 hal. (w Krakowie 8 h.), zaś za ogłoszenia drobnych łoci mięsa 3 hal. za

OGŁOSZENIA

za wiersz po 16 hal. za każdy następny raz 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 halersze od wiersza (minimum 50 hal.). Nadmieniam za wiersz po 16 hal. za tydzień każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tydzień.

Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hępięza.

Administracja „NOWIN”: Rynek gł. L. 8, otwarta od 9 — 1 w południe i od 3 — 5 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokółowska, Pasaż Hausmann L. 2.

każdy kilogram. (w Krakowie 5 kg. wolne od ogłoszenia opłaty). To rozporządzenie magistratu berneńskiego (zatwierdzone przez Sejm i sankcjonowane) nosi datę 23 sierpnia 1900 r.

Zapytamy się teraz „Czasu”, kto to w Krakowie aprobał rozporządzenie naszego magistratu o ogłoszeniach mięsa, wydane w październiku roku 1900?

Oto w pierwszym rzędzie pp. redaktorzy „Czasu” pp. Jaworski i Chyliński, radcy miejscy. Oni to głosowali wówczas za tem rozporządzeniem — a dziś nie stają na jego obronie, nie wypierają, sąrowno krzyczą, jak naiwny apostoł, występując przeciw swej własnej uchwale!

W krótkiej sprawie, bo wojna fałszem. Ogłoszenia mięsa i opłata 8 h. od ćwierci sztuki bydła absolutnie nie mogą wypłynąć na cenę mięsa i dla rzeczników placarskich wcale nie są uciążliwymi. Prawie 90 procent mięsa przybywa do Krakowa przez rogatkę podgórką; przy opłacie akcyjnej rzecznicy składają akcję, następnie jadą do rzecznika (w Podgórzu bardzo blisko drogi) podają mięso ogólnemu sądu i rzecznicy podpisują sybko, i jadą potem na targ do miasta. Nieprawda jest, że „Czas” pisał, że muszą wracać po swot kaucej na rogatkę; cynyło to dopiero za powrotem z targu, a mając srebrną dwa tygodnie czasu na odbiór.

A ogłosziny sanitarne mięsa posarogatkowego są proste koniecznie.

Nie można pozwolić, aby uboższa ludność nabywała mięso „tanio” bez kontroli sanitarniej. Ale bowiem z mięsem posarogatkowym dzieją się wielkie nadatycia; kontrola sanitarna w gminach podmiejskich jest nie wystarczająca (trzeba znać te gminy, a stanożące się i rzecznicy podpisują nie wahają się niekiedy wprowadzić do miasta mięso, nie wprowadzając w ogóle żadnych ochotów).

W sprawowaniu magistratu krakowskiego, które „Czas” był smieszny samodzielić, czytamy:

Nieprawda jest, jakoby zarządzenie Magistratu do o ogłosziny w reżni miejskiej mięsa wprowadzanego do miasta, obłożone było na korzyść interesów 65 rzeczników, — natomiast prawdą jest, że zarządzenie powyższe wydał Magistrat w wykonaniu ciążącego na nim ustawowego obowiązku wskazywania policji zdrowia, i że wydanie go było konieczne w interesie zdrowia konsumentów, i że stwierdzenie ogólnie w bardzo licznych wypadkach, że mięso, do miasta wprowadzane, ze względu zdrowotnych do spożycia się nie nadaje. Na dowód tego nadmieniam, że na podstawie wyniku ogłosziny w reżni miejskiej w ciągu ubiegłego 1/2 roku skonfiskowano sto kilkadziesiąt transportów mięsa wprowadzanego, w czem 11 z powodu ogólnie gnilizacji, 31 z powodu metylidy, 40 z powodu wagnizacji, 47 z powodu zgnilizacji i t. p.

Nowy Żyd wieczny tułacz

według Eugeniusza Sza
opracował Walery Tomicki

Ciąg dalszy.

— Idzie tu o dwóch biedaków, którzy bezwzględnie, wylani przez ludzi, których pani nazywała swymi przyjaciółmi, sakradli się zaprzęśli nocy do przyległego klasztoru, a klasztoru są dostali nie do mego ogrodu... Straszny, któregoś pani wyszła, na nich były wymierzona.

— Przebiegi legom się lekka... I ule chlecano mi powiedzieć, czy zostali ranieni?... zawołała Adryanna z holennem wzruszeniem.

— W rzeczy samej jeden z nich został raniony, ale nie bardzo niebezpiecznie, tak przynajmniej się zdaje, gdyż mógł uniknąć przed ścigającymi go ludźmi.

— Chwała Ci, Panie Boże! — wyrzekła Adryanna, ważnego delegowanego werok ku niebu.

— Nie chwalebniejszego nad radość, jaką pani okazuje, dowiadując się, że zdolał się ucałować; lecz dlaczego chcesz popełnić tak dziwną sprzeczność i narazić ich na ściganie sprawiedliwości? Osobliwyż zaiste sposób wydziału się za ich powzięcie!

— Co pan mówi? — zapytała Adryanna, nie rozumiejąc, jak się zdaje, alnazy doktor.

— Bo, jeśli zostana przytrzymani, — objaśniał doktor — ponętą stali się winnymi przetrzania przez mur w nocy i gwałtownego włamywania się, cześć ich będa za to galery.

— O nieba! i to z mego powodu!

— A co goraz, że przes pan! zostali zostali wysłani.

— Jakto przesłanie?

— Tak, niezawodnie, jeżeli wytrwają w szmarcie muszczenia się na swej stryjnicy i na klejku d'Algrigny (o sobie nie mówię, jestem zabezpieczony) słowem, jeżeli sechcz koniecznie skazać się w sądach, żeś niesprawiedliwie do tego domu została przyprowadzona.

— Nie rozumem pana, tłumacz się jaśniej! — mówiła Adryanna z coraz większym niepokojem.

— Co też za dziecko z pani! — zawołał doktor Boleński pewnym tonem — czy pani sądzisz, że, skoro sprawiedliwość sąmi się jaką sprawą, można będzie wystrzymać jej bieg gdzie i jak się spodoba? Wyśledziasz stąd, wnieleśskargę do sądu na mnie i na swą rodzinę, nieprawdaż?... Dobrze!... cóż stąd wyniknie? Ten noony napad, który, dla uniknięcia sporensenia, przesłano klasztoru miała pokrywać milczeniem, ten noony napad, mówię, któregoś i ja takte rozgłaszać nie chciałem, rozgłosił się mni, a, ponieważ tu idzie o wielką szkodę, o hańbę i karcę, sprawiedliwość z obowiązku dochodzić się szacnie, zarządź ściganie nieszczęśliwych; jeśli więc, jak domyślał się należy, bądź to z powodu wianych interesów, bądź też w przekonaniu, że, spełniając ścisłemuż użynek, mogą być oni spokojni i pozostać w Parsy, przedaj czy później zostaną wykryci i aresztowani, a ktoś w takim razie stanie się powodem tego aresztowania jeśli nie pani, zanosząc przeciwko nam skargę.

— Ale to byłoby okrutnie!... to niepodobna...

— Przecież, byłoby to nieetykiet podobne, ale prawie niezawodne, — odrzekł Boleński.

— Lubo z prawem nieobecną, Adryanna miała tyle zdrowego rozsądku, iż pojmowała, że w rzeczy samej Dagobertowi i Agrykoli może zagrażyć wielkie niebezpieczeństwo z powodu ich noonego najścia, i że presto mogą być postągnięci do surowej odpowiedzialności.

— Nareszcie, panie Boleński — rzekła Adryanna, nie mogą ukręć swego niepokoju — przypuśćmy, że dla jakich bądź powodów skłonili się do zaniechania wszelkich skarg, że sechę zapomnieli o wyrządzonej im krzywdach, kiedyż przestali się wyży?

— Nie to nie wiem, gdyż nie mogę wiedzieć, kiedy pani zupełnie będzieś wylecała — odrzekł łagodnie doktor. — Obecnie jesteś pani na wyborze drodze... leca...

— Cagle tam sama beczelona, grupa komedia — przerwała mu z gwałtem Adryanna. — Pytam pana, a jeśli tego potrzeba, to proszę przynajmniej powiedzieć mi, jak długo jeszcze mam być trzymaną w tym obmierzłym domu?... bo przecież... spodziewam się, że kiedyś stąd wyjdę?

(Dalszy ciąg nastąpi).

BAZAR WSKAZSKI Z OBUWEM
w Krakowie, przy ul. Szewskiej 1. 2
(tuż przy Ryku.)

Na składzie znajdują się wyroby najlepszej jakości jako to: bućki męskie, damskie i dziecięce najnowszych faonów, jak również obuwie amerykańskie Boks-Calbs, Chevreau. — Przyjmując także obstarunki niejasne, z prowincji za nadaniem starego bućka, wykonując takowe punktualnie ściśle podług miary.

CENY PRZYSTĘPNE

Nadmieniam, iż prowadząc interes kilkanaście lat, starałem się zyskać względy Szan. Klienteli, a zatem polecam się nadal łaskawej pamięci.

Zostaje z poważaniem **Feliks Łodziniski.**

„Ale „Czas” chce widocznie ubogą ludność mięsą, o które wielkim agraryuszom tak bardzo chodzi — karmić mięsem *gruzliczek*, *motyliczek* i *in. szkodliwych*! Tak, „obrona konsumentów” ascezy przytępnemu sercu organu „prawley narodo-woj”!

„Czas” pisze dalej:
„Jesteliż to magistratowi o badanie, czy zdrowie mięso wprowadzone do miasta, to byłoby wskazany najkrótszy sposób badania sanitarnego przez weterynarza na miejscu sprzedaży”.

Darjęż organ baurkrajowej konserwy, ale ten projekt jest nonsensem. Organowi powo-żnemu przysłałoby więcej roszczeń, zanim wysłali i jakąś radę. Bo choć „tanie mięso” skontrolo-wać na placach sprzedaży, t. j. na placu Małej-ki i na placu Jabłonowskich, trzeba by tam ustanowić dwa specjalnych weterynarzy miejskich wraz ze służbą, kasą i im tam urzędować przez cały czas targu (a w sobotę przez cały prawie dzień!) i postawić odpowiednie budynki dla tej rewizji. Bo nie wiemy, czy można tak pod gołym niebem dokonywać np. potrzebnych nieraz badań mikroskopowych etc.?

Zarządzenie kontroli mięsa porzucątkowego na ceny mięsa żadnego wpływu nie ma i dowodu sgoła nie umniejsza; dowód mięsa jest o kilka tysięcy kil. obecnie nawet większy, jak to wczoraj wykazyaliśmy. Zniżenie zaś taryf za biele by-ła w reszcie krakowskiej, że w ciągu ubiegłego miesiąca Podgórze sprawiło, że w dniu ubiegłego roku było w reszcie krak. o 15.400 sztuk biele więcej niż w roku ubiegłym!

Wycę mięsa w Krakowie nie brak. Ze jest ono drogie, na to zgodzi. Ze należy domagać się zni-żać cen mięsa, że akcyzę całą sła bieżmiemy po-kręcać. Ale ta sprawa s kontrolą sanitarną nie ma nic wspólnego — i s mięso gruzlicze lub szkie choćby „tanie”, dziękujemy „Csa-so-wi”!

Poświeciliśmy więcej miejsca tej sprawie, bo reńca ona znamienne światło na ubolewania go-żną „politykę” konserwatywnej krakowskiej kli-ki. Tym panom bynajmniej nie chodzi o dobro ubogiej ludności miejskiej, ale tylko o dokońce-nie prezydentowi miasta, który wywołali się o pod komendy agraryuszów i polityce całego kraju nowy nadzór kierunek — „Czas” próbuje więc teraz przy każdej sposobności perfidnie po-żnać nieścisłość przeciw *leaderowi* demokra-tycznej polityki i nie gardzi w tej mierze żadnym środkiem.

Nawet nie cofa się przed tak nalwmem kłuciem spleciakami, jakim były owe artykuły — w obro-nie konsumentów”. *Glückliche Leute — haben zu se was a Zeit!*

Powrót emigrantów i zarządzania pu- skie względem robotników rolnych.

Ministerstwo handlu wróciło się w osobym reskrypcie do okręgowego urzędu pośrednictwa pracy w Krakowie, w którym zaznacza, że na podstawie całkiem wiarygodnych wiadomości bar-żo znaczna liczba emigrantów niebawem powróci ze Stanów Zjednoczonych do Ojczyzny. Jakkol-wiek wielka s tego część rozprowadza gwałtem oszczędności, to jednak nie olega wątpliwości, że nie mają będzie także i cyfra tych, którzy wracają bez wszelkich środków utrzymania.

Kraków s powodu swego położenia geografi-żnego uderzenie prawdopodobnie w pierwszej linii skutki tego masowego powrotu wychodźców, wracających trema głównymi szlakami na Bogumiu, Bodebach i Oświęcim. Ponieważ w tym wypadku powołane są do działania przedewszystkiem publi-żne urzędy pośrednictwa pracy, przeto minister-stwo handlu poleciło wszystkim na sprawę tą sty-żającym się czynnikom, aby ewentualnie porozu-żmiali się w tym względzie s krakowskim urzę-żem pośrednictwa pracy, celem wspólnego i je-żnolitego współdziałania. Również wydano odpow-żednie polecenia do izb handlowych i przemys-żowych, tudzież do znaczniejszych związków prze-żmyślowych.

Według informacji sebranych przez naczelnika tutejszego urzędu pośrednictwa pracy dr. Ku-żmanieckiego, przejechało przez Bogumię od 30 li-żstopada do 8 grudnia 11.000 emigrantów ze Stan-ów Zjednoczonych. Wogóle jednak będzie jeszcze niewielu emigrantów galicyjskich, lecz przeważnie Siewacy i Chorwaci i tak np. w niedzielę 8 b. m. przybyło do Bogumia dwa transporty po 440 i 470 emigrantów, wśród których było niewiele kil-ka Galicyj. Na dzień następnie od 9 do dnia dzisiejszego było zapowiadanych 7.000 emigra-ntów, jutro zaś s już 13 b. m. na przybył o go-żdinie 2-giej popołudniu s Bremy około 2.000 wy-żchodźców. Prawie wszyscy wiozą ze sobą pieniądze a co należykawsze, to panujące powszechnie wśród wracających przekonanie, że zastój ekono-

miczny w Ameryce i stąd powstają brak pracy stąd wysyłane zbliżające się wyborami pre-zydenta Stanów Zjednoczonych.

Wracający spodziewają się, że będą mogli za kilka tygodni znówjechać do Ameryki.

Rząd pruski zamierza w najbliższej przysz-ści upoważnić urzędy pośrednictwa pracy bieleń-żkiej „Feldarbeitcentralstelle”, widząc granicy rosyjskiej i austriackiej do zatrzymywania papier-ów osobistych wszystkich robotników zagranic-żnych, idących do Niemiec na zarobek. W miej-żscu tego, będą wydawane t. zw. „Inlandslegiti-żmationscheine”, w których będzie także wyraźnie wypisane nazwisko tego pracodawcy, do którego robotnik sje udaje. Jeżeliby potem robotnik zna-żdził się w innego pracodawcę, władze będą miały prawo go wydać. Ze ostra postawienia tuma-żzy rad cożtem samemu kontraktów przez za-żgraniczanych robotników.

Ostatnia moda.

W dalszym ciągu będą noszone suknie bar-żo obcisłe i przeważnie gładkie. Osoby pełniej-ższe, chcące mieć obcisłą suknię, nie noszą nawet pod spód bielek, a rodzaj spodni atłas-żowych.

Materiały obecnie są w modzie angielskie w kraty, lub pasy w kolorach najczęściej szafro-żwym, zielonym i granatowym. W kolorach tych wyrabiane są również nadermodnie obcisłe pa-żletki s aksamiit młocin. Używane bywają także płaszcza i nawet zamiat stanki, kroju zwyk-żłego surdutowego, s lekiem bardzo wełnecim w talii. Podszewka najczęściej s białego atłasu; na wierzchu przybrane s koronki, giplay lub na-żasyce satosawosze.

Na suknie wieczorowe noszony jest najbar-żziej materiał „liberty” w nowych kolorach: or-żion, złoty-szofisty; „vert pistache, zielony pistac-żowy; bleu-Nattier, pastelowy niebieski, srebrzy-żsy w szalmanach.

Następnie sezonu są kamizelki t. zw. gilet białosrebrny s barzami i kolorystożółtymi szar-żstoskowie, haftowane na jedwabiu i na ka-żmiele. Stanki tailleur sdbia dingle żaboty s li-żnon, osypte riankami s muslin. Na rękawki i obcojczy, przeżroczyste hafty i chusteczki, ty-żwane są gazy i musliny, malowane lub wysywa-żne. Na spódnice opórce czterdziestu dwóch odcie-żni sukna „drap satin” używany bywa obecnie często aksamiit „liberty”, który można mareszyć i faldować jak muslin i który też często bywa używany wraz s muslinem.

O ile jednak na ulicy stroje przeważnie wy-żglądają dość skromnie (oprócz kapeluszy), o tyle stroje wistowe, koncertowe i t. p. są nadzw-żwyczaj efektywne. Już dawno można nie wprowadzić-żać tylu upiększeń, tylu dodatków do przybrania su-żkien, co obecnie. Nawet sam materiał, którego obecnie składa się suknie, radko obiera bywa je-żden. Można spotkać suknię, na którą wraz s pod-ższewką, sżyto s aż 12 różnych materiałów, nie-żlicząc wszelkich dodatków, jak koronki, pasman-żtery, wstążki, giplay i t. p. Co do kolorów, to również panuje tu wielka rozmałość; nie zdarza-ż się prawie widzieć sukien, utrzymanych w jednym-ż tylko kolorze; nie stanowią one nawet 10 proc. ogółu sukien.

Jedno specjalnie reńca się w oczy w sezonie bieżącym, mianowicie, że panie ubierają się nie-żwykle lekko, zwłaszcza jak w zimie. Pod tym-ż względem zbliżamy się do czasów dyktorytatu i cesarstwa.

Co do kapeluszy, to klasie pomimo wielkiego rozpowszechnienia zaczynają zjednywać sobie co-żś więcej przeciwników. Małe kapelusze, toczki, futrzane nieraz całkowicie, przybrane skromnie kwiatami lub piórem zaczynają spózwawodność s powrodeniem s klasami. Przeciwnicy klasożów szarują im, że obrytmie rondo, szuszące się na pleyce pobawiać całą postać wdzięcznych lili i harmonicznych, którym dnosząc się Francuzi: wmagają narysować i to spodem iśmianostwo go-żżowania s dodatkami różnych podstawk, lo-żków itp. Noszony bywa również coraz bardziej nowy model kapelusza, podobny do melonów w-ższak s dżtem rondem, przybrany najczęściej e-żgrejką.

Paryska wróżbiarka.

W Parysie żyje głośna s mądra chiromantka, pani de Thèbes, uprawiająca zawodowo sztukę wróżenia s rąk. „Pani Thèbes, czarująca magię” prze-żwia tak dalece fachowo, że co roku w pierwszej połowie grudnia „urzędowy” wydaje kalendarz, zawierający przepowiednie polityczne na rok przy-ższły, oraz „wróżby ważniejszych zdarzeń”, które w Europie odbędą się mają.

Pani de Thèbes traktuje albo udaje, że trak-żtuje „sługę” swoją zupełnie na sery. Ulatwia

jej to spryt niepospolity, za pomocą którego prze-żwiduje istotnie niekiedy bardzo trafnie „prze-ższłość” Europy. Na wprost defektywnej wyroczni, sty-żły jej oczywisty jest ptyścył i zawsze znajduje się w nim sposób wyroku przed rozprawdaniem. O-żgłoszony ostatniego roku kalendarz pani de Thèbes przepowiedział wogóle trafne wypadki roku bie-żącego. Ogłosiła pani de Thèbes wtore światło, że rok 1907 będzie dla Francji „rokiem niekonse-żkwencyj”. Tryumfować mogła, gdy w zeszłym mie-żsleć później Clemenceau w izbie strzelił swój po-żgład na rzeczy: „delatamy pod znakiem niekon-żsekwencyj” — zostaliśmy przy niej”. Również od-żgadza pani de Thèbes zdarzenia na południu, nie-żpokoje w armii i marynarce nawet do pewnego stopnia konflikt marokkański.

W każdym razie kalendarz pani de Thèbes jest dość jedno- s myślny sensacyj. Parysa. Wy-żstarczy powiedzieć, że teraz oto, gdy wyszedł ten kalendarz, zawierający wróżby przyszłości na rok 1908, dziennik tak poważny, jak „Journal des Debats” zajmuje się nim półtorą na dwóch ca-żłych spalatkach.

Rok 1908 — wróży pani de Thèbes — będzie rokuem „przymyk”. Pod wpływem Merkurego lu-żtersy materialne górować będą w dziełach świa-żta. Walki ras i narodowości zaczekające będą, niż kiedykolwiek. Nawet przyroda w pewnych okoli-żczach okaże się wyjątkowo płodną i urodzajną, w innych wyjątkowo jałową, jakby chciała okazać, że współdziała s walkami ludu. Finansiel sdboga soko przewagę nad politykami i będą się walczyli za panów ludzkich przeszeń. Rok 1908 „nazy-żje” wielką lilięb męgoż stan; ruch kobiecy sta-żwęd s będzie coraz silniejszy, sprowadzi „re-żwelicacy” niespodziewane, wśród których niektóre kobiety odegrają rolę pierwszorzędą. Zdarzeń s-ż będą wypadki sensacyjne, zamachy, s których je-żden poczętnie za sobą wiele chrab i wywoła su-żrowe i decydujące postanowienia liliy.

Pierwszy sezon roku 1908, będzie sezonem wiel-żkich operacji finansowych. Parys będzie cierpieł s powodu ostrej i długiej zimy, policya zanotuje wiele wypadków. Produkcya artystyczna będzie nie-żwadowa i niekonstancyjną, a w zakresie wy-żchanki zmieni s zasadniczo sposób posługiwania się siłami motrowemu. Wogóle aż do miesiąca marca przyszłości dla Francji zapowiada się pomyślnie.

Wiosna będzie świadkiem gwałtownych prze-żsilen w wielu kierunkach. „Prześilenie polityczne bar-żdo poważne we Francji, również prześilenie finansowe. Wojna wypowiedziana przez społeczeń-żstwo anarchizmowi; głębokie zmiany w poglądach. Wiele samobjożt kobiet s powodu skandalu polity-żcznych i finansowych”.

W następnych dwóch sezonach stopniowo nepo-żkożnagratyja dokonywać się będą zmiany tak-żże gwałtowne s przedstawicieli rządów, że uważa Francuzi w odwróci się od spraw wianych, a naj-żmiej endonemistkiem. Z drugiej strony w ciągu lata wiosna wróci się na Francję s przysypany strasznymi wypadkami, spowodowanymi przez burze i katastrofy żywiołowe. „Wtedy także przedzio-żdo na będzie Francji ze strony pewnego rządu za-żgranicznego propozycja polityczna i kolonialna, o której żywnotwó będzie cała Europa”.

Kładąc naiek na „sery” dsiwnych wypadków i niespodzianek, jakie przyrętsie ze sobą r. 1908”, pani de Thèbes dodaje jednak, że wpływ Merku-żrego nie okaże się nadmiernie szkodliwym dla Fran-żcji, nie spowoduje jej upadku. Przewidnie szareca pani de Thèbes, że „Francja doczeka się dnia, w którym sjaśnieją jej j gwiazda świetniejsza jeszcze niż dawniej”.

Nie tak samo jednak nioż s stosunki za gra-żnicą. W Niemczech dokonają się ważne zmiany. Oczekiwać należy, że dawni doradcy, którzy u-żtracili swe wpływy, odzyskają je snowu na dwor-żcie Wilhelma II-go i spowodują szereg reform. Śmierć i choroba dokonaży spustoszenia w rodzinie cesarskiej; najdż poważsze zmiany w konstytucyi niemieckiej.

Niechże Anglia zachowa swego króla, bo be-żdnie miała wówie zwikłan w polityce. Władca Iranu i Malajezji, francuski narys i będzie *grand cze-żstak* przyszłego sezonu. Koniec roku będzie żalobnym dla marynarki i galejskiej, również jak dla ma-żrynarki innych państw Europy, Ameryki i Wschodu.

Owiaduje dalej pani de Thèbes, że w roku bieżącym mało miało sposobności badania rąk ro-żsyjskich. Mogła tylko „skonstatować” dalszy ciąg zamachów aż do „wyzijn troum” i rokwitw pre-żsmyślow, wspomagany wpływem planety Merku-żrego.

Dla Austrii „horoskopy” p. de Thèbes są bar-żdo niepomyślne; ze Wioszech przepowiada „za-żłob w rodzinie królewskiej, prześilenie finanso-żwe w kraju. Stany Zjednoczone przeżyły swe najp-żłokniejsze dni; teraz spotkają się niepowodzenia na wszystkich polach, podczas gdy dla Ameryki po-żłudniowej rozpocznie się okres wspaniałej przy-ższłości.

Najwięcej „alarmujące” są według pani de The-żbes linie rak bielejskiej. Ni wierz wprost no-żwoczesna Kassandra w spokoju prywatnego, nawet

żyłcia w Belgii. Zwłaszcza pod koniec roku 1908 ma się Belgia znaleźć w stanie wewnętrznej wro-żnicy, beprzekładnego w historii europejskiej.

W powodzi różnych wydawnictw noworocze-żnych, „wieszczański” pani de Thèbes przy-żstąpił Paryszanom najwięcej porywkę. Ze są lu-żdzie, którzy go biorą na serio, powiększa to je-ższce zabawę jaką przez Parys daje Europie całej jej nowotyżna Pytya.

Co słycać w mieście?

Kalendarzary na plątek.
Teatr miejski: „Ich czworo”, G. Zapolskiej, o go-żdzinie 7-mej wieczór.

Unicyklicy ludowy: „Polaka średniowieczna na-żtio dziełom rawnocześnie”, wykład p. J. Gynarskiej o godzinie 8-mej wieczór.

Cyck Edison: Przedstawienie kinematograficzne o godz. 8-mej wieczór.

Łala Starego Teatru: Koncert panny H. Mor-żstynówny, wieczorem.

Z teatru miejskiego. Plątkowe przedstawienie te-żatru miejskiego wypełni komedya Zapolskiej „Ich czworo”. — Wesoła komedya-farsa: „Narzęconu w de-żpozycie”, która na picciu pierwszych przedstawień sta-żle wypełniała teatr i budziła tylo humoru, została odłożoną do wtorku przyszłego tygodnia s powodu wy-żjazdu p. Żelwerowskiej.

Iżba Stowarzyszeń różkożelnicznych i przemys-żlowych w Krakowie, urządziła odczytanie połączenia i odczytanie pierwszą tak wziętą inazyjną rękodiel-żniczą, w niedzielę dnia 15-go bm. o godzinie 11-tej przed południem, w domu przy ulicy Kolejowej l. 18 (Kozłów) p. p. — Uroczysta nabożeństwo odbędzie się o godz. 9-tej rano w kościele N. M. Paryi.

Wiec w sprawie samobrony narodowej odbę-żdzie się strażaniem Komitetu i Macierzy śląskiej w dniu 15-go bm. w sali Rary miejskiej o godzinie 4-tej po południu. Biletze szczegóły podane zostają póniej.

Z Tow. muzycznego. Zapowiedziane na 35 lito-żpada b. r. „Requiem” Verdi’ego odbędzie u muzycznych kłb Krakowa zainteresowanych, którego miara może być nadzw-żwyczaj sprzedanych biletów. Jakoteż liżne do dystrykcy Tow. muzycznego nadchodzący sąpłaca-żny dół odłożenia koncertu. Wobec tego wydział Towar-żzystwa muzycznego uznaje za stosowne sprawę tę pu-żblicznie wyjaśnić.

Wykonanie „Requiem” Verdi’ego było przygo-żtowane bardzo starannie. Pragnąc, aby ono pod każdym-ż względem odpowiadało wielkiej muzycznej wartości dzie-żła, wydział Tow. muzycznego nie cofnął się przed zna-żcznym stosunkowo kosztem, jaki stanowiłoby honorarium kwartetu, który znany za granicą, jako kwartet orato-żryjny, ma w swoim repertuarze także „Requiem” Ver-żdiego. Kwartet ten, zaangażowany za pośrednictwem jednego z największych szwecy koncertowych, przyby-żł do Krakowa, lecz podczas podróży, odbył się do-żwaga dwa dni przed terminem koncertu, okazało się, że nie dosięga on tej miary artystycznej, jaką przykłada do tego rodzaju produkcy zarówno wydział Tow. mu-żzycznego, jak i publiczność krakowska.

Waknet tego wydział Tow. muzycznego postanowił do wykonania utwórów solowych „Requiem” Verdi’ego poryszyć inny kwartet, złożony z alj polskich. Termin tego koncertu będzie w najbliższym czasie podany do publicznej wiadomości.

Sekcya ekonomiczna Rady miasta odbyła w śro-żdę 11 grudnia posiedzenie pod przewodnictwem rady miejskiego pana Heringera w obecności całego pre-żzydium miasta.

Sekcya uchwalila kredyt dodatkowy na węgiew za rok 1907. Dalej zgłosiła się sekcya na sprzedaż aktrak-ża gruntu miejskiego dla p. Berwolda do linii regu-żlacyjnej ulicy Dinglej i Szlak.

Sekcya przyznała następnale kredyt dodatkowy w kwocie 500 kor., na utrzymanie budynku teatru mie-żjskiego.

Wreszcie sekcya uchwalila, aby s powodu podwyż-ższenia kosztów robocizny i materiałów opalowych pre-żdział Rade miasta wniosek o podwyższenie opłaty dotychczasowej za wycis nieczystości kloacznych.

Nadkrycie poczt i telegrafów dla Gólszy w Łwowie zamierzają oddać prywatnym przedsiębior-żcom na eksploatację abonamentów galicyjskich sieci telefoni-żcznych oraz podroznożne względnie kwartalnego do-żdatku do tego splan, na przeciąg kwiatkwalizacji p-żgicm list.

Termin do wroczenia ofert upływa s dniem 15. grudnia b. r.

Odnosne ogłoszenie przeżrzed można w izbie han-żdlowej i przemysłowej w Krakowie.

Dyrekcya Muzeum przemysłowego podaje do wiadomości, że w dnach 15-go, 16-go i 17-go bm. zorganizowana w muzeum wystawa Muzeum, prace uroczniczej J. krajowego Krata malarstwa, dia-żstolatory w Krakowie”, wykonane w czasie trwania la-żzku kuru. Wystawa będzie otwarta od godziny 10-tej rano do 4-tej po południu w dnach powyżej wy-żmienionych.

W sprawie ochrony podatków. Zawiadaniom naszym Czytelników, że Krakowski Oddział Krajowego Towarzystwa Prawnej Ochrony Podatków, którego ce-

Perfumy i Mydła, Szczotki,
Gąbki i Grzebienie, Opa-
trunki, Wody mineralne,
Środki lecznicze.

Magazyn Obuwia

przy ulicy ZWIERZYŃCIEKIEJ L. 4 (obok drukarni Anczyca)

Polecając się łaskawym względem Szanownej P. T. Publiczności, kreślę się za firmę WALENTY KOSTKA.

meskiego, damskiego i dla dzieci
pod firmą:
— PIERWSZA KRAKOWSKA —
SPÓŁKA SZEWCOV

Kraków, ul. Karmelicka 15.

swoj bogato zaopatrzony skład obuwia wykonanego s naj-
wyższą elegancją, według najnowszych fasonów. — Przyjmuje
zamówienia na obuwie wszelkiego rodzaju i wykonuje takowe
na czas oznaczony, z wszelką dokładnością, reżując za ich trwa-
łość i po cenach możliwie przystępnych.

Specjalność:
artykuły higieny
kobiecej.

len jest udzielanie porady prawnej i zastępowanie członków Towarzystwa we wszystkich sprawach skarbowych, t. j. podatkowych i należnościowych, przeniesienie do nowego lokalu przy ul. Jagiellońskiej 1. 9, został zupełnie zreorganizowany.

Kierownictwo Biura oddano w wyprawne ręce fachowe i ustanowiono dla Oddziału syndyka w osobie adw. dra Tadeusza Ickerskiego. Tworzący za bieżące doświadczenia potrzebny istnienie tego Towarzystwa, zwłaszcza wobec znakomych rezultatów, osiągniętych od czasu jego założenia w r. 1904. — Członkiem Towarzystwa może być każdy, kto niejednako w 1 koronę tytułem wpisowego, a 2 korony tytułem rocznej składki.

Porad nitnych udziela się członkom Towarzystwa darmo.

Wynagrodzenie za wygotowanie podań, taryf, deklaracji, rekursów, odpowiad, według za załatwiania przez Władzami skarbowymi, normowane zostało przez Zarząd Centralny wedle stalej, bardzo niskiej taryfy, aby zażądać członków swoich zwolnić od ciężła, a dla wymlarać tak ważnej korespondencji z Władzami skarbowymi, postanowił Towarzystwo przyjmować także stałe zastępstwa za ryczałtem, z góry umówionem, wynagrodzeniem we wszystkich sprawach skarbowych, tak w przygotowywaniem do wysłania, jak i w rekursom postępowaniu.

Prezesem Towarzystwa jest: Jerzy hr. Baworowski. W skład Zarządu Krakowskiego Oddziału wchodzi: Ignacy Bohner, Stanisław Dmochowski, r. m. Zdzisław Horodyski, prezes Rady powiatowej w Tarnobrzegu, Bern. dr. Libus, Franciszek Maryawski, poseł na Sejm Krajowy, Prezydent m. Podgórze, Aleksander Ritterman, kupiec w Krakowie, August Porębski, radca carski, dr. Jan Waligórski, Bolesław Włodan, Janusz hr. Tyszkiewicz.

Biuro Krakowskie, jako Oddział Kraj. Tow. Ochrony Prawnej Podatników, utrzymuje z Centralnym za ryczałtem Tow. we Wrocławiu stały kontakt w tym względkich sprawach, które należą do zakresu działania c. k. krajowej Dyrekcji Skarbu.

Pani Helena Zimajer-Rapacka bawi na gościnnych występach w teatrze popołudniowym. Dziśnienko pannażnik konstatał wielki sukces artystyczny i podnoszący jej wdzięki, pięknie i wiodową węgą w jej grze. Teatr pannażnik zyskał w pani Rapackiej wielką atrakcję.

Napadłemu szatni niegł wezwartem ranku kandydata kolejowy pan J. H. — Ponieważ zachowanie jego wielce było niebezpiecznem dla otoczenia, warowano pogotowie ratunkowe, które obeszłałszy go, odwiezło do szpitala św. Łazarza na oddział obłąkanych.

Nieszczerliwy wypadek. We czwartek przed południem wezwano pogotowie ratunkowe na stację kolejową, gdzie przywieziono z Trzebinia 40-letniego ślusza Franciszka Nathera, który przy robocie w sznurem nifty w Trzebinia znalazł sobie lewą nogę. Po doraznem opatrunku odwieziono nieszczerliwego do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

Ułożono samobójstwo. We czwartek ranku, wezwano pogotowie ratunkowe do 51-letniego pana W. M. zamieszkałego przy ul. Jabłonowskiej, który chory od dłuższego czasu na gruźlicę, popadłszy w stan ogólnego rozpaczenia, nalał sobie struś siły ksenocząłnicą pastylek teobrominowych. Po udzieleniu mu pierwszej pomocy odwieziono go następnie pogotowie do szpitala św. Łazarza.

Napadnięty. W nocy z środy na czwartek, napadł jakiś drab pod głową poezną na 40-letniego szewca Wojciecha Bulwińskiego, przewrócił go na ziemię, poczem tym samym żelaznym dołkowi go po bił i poranił. Bulwińskiego opatrzyło pogotowie ratunkowe.

Milutki synalek. We czwartek przytrzymała polska walejącego się po szynkach kasimierskich 12-letniego Leopolda Dawidowicza, który ukradłszy swemu ojcu wyrobionki około 30 kr. uciekł z domu.

Awanturnik zabor. Przedchożący we środę po południu ulicą Radwiliwską, jednego z poważniejszych kupców krakowskich, zaczęli 60-letni żebrak Józef Myśliwiec, prozą o szalim. Przedchożąc ulicą m. 4 łazera, awanturnik zaczął dopominać się przedchożca, a gdy nie znużyłono radzić jego natęczyłom żądaniem, rzucił się na swego dobrodzieja z pogróżkami i obrucił go atakiem obłąk. Aresztowany tłumaczył się w policyi, że jak był swego czasu bogatym, to dawał dziadkom po 10 halercy. Argument ten nie przekonał jednak władz policyjnej i awanturnicę żebraka zamknęto w aresztach.

Awanturница parka ziołidel. Onegdaj aresztowała policyja na stacji kolejowej 33-letnią wdowę, Emilję Karol, która wraz z synem towarzyszy, nazym szlądzielom, 25-letnim Stanisławem Korzyckim, okradła podróżnych w poczekalni III. klasy. Aresztowana stanła opór, zażyła policyjanta, kiedy przy pomocy innych podróżnych natłowo wyprowadzić ją z poczekalni, powybijała we drzwiach wszystkie szyby. Awanturnicę parę zdano jednak obłąkując, poczem ostawiono pod telegraf.

Protest mieszkaników Podgórze. We środę 11 b. m. odbył się w mł. „Sokola” wiec w sprawie antylokalnej. Wstaw, projektowanych przez rząd pruski. Sala podgórskiego „Sokola” pomieścić nie mogła wiecowników, przybyli bowiem przedstawiciele wszystkich stronnictw politycznych, a nadto znaczna część gości przybyłych z sąsiednich gmin Podgórze. Wiec zganił

i przewodniczył na niem burmistrz łanulejery p. Maryewski. Załączną przewodniczącego wybrano k. kanonika Grzeszkiego, sekretarzowali dr. Arohnsohn i radca m. p. Jaworski. Barwnie i z silną, pierwszy przemawiał przewodniczący, który wykazywał, jak wielkie niebezpieczeństwo grozi naszym rodakom, gdyby projektowana ustawa antylokalna stała się w Prusach obowiązującą. Mowa wywołała obecnym, a przy wyrażeniu zgody protestu i Podgórze, jako gmina o narod polskiego stanęła w szeregu tych, którzy w obronie Polaków gotowi są do walki z wrogiem na śmierć i życie.

Następny mowca prof. dr. Krajewski w obszernym wywodzie zachęcając do solidarnego bojkotu pruskiego handlu i przemysłu dowodził, że najskuteczniej można prowadzić walkę z Krzyżaczem tylko na polu ekonomicznym. Z kolei przemawiał dr. Bohrowald, który w płomiennych słowach wywołał potępną przetrząsanie jankrów pruskich, jako władczych twórców projektowanych ustaw wrogich Polakom. Ostatni zabrał głos ad. i członek Tow. „Ethis” p. Piotrowski. W końcu sekr. p. Jaworski przedłożył zgromadzonemu projekt rezolucyjny, identyczny z rezolucyjami uchwalenymi na wiecu w Krakowie 8 b. m. Zebrani przyjęli te rezolucje jednomyślnie, jak również rezolucyj p. Piotrowskiego, żądającą, aby władze przychyliły się do zasygnalizowania zwłok od polityki wódców do podziadła ranku.

Na tem wieczorem rakoczek, przew. p. Maryewski podziękował obecnym za tak łezne przybycie, poczem wśród śpiewów opuszczono salę.

Z kroniki policyjnej podgórskiej. We środę aresztowała policyja dwóch robotników Antoniego Strachta i Jędrzeja Ślonecznika, ponieważ podnosili odwoznym towarów ze stacji kolejowej do jednego z sklepów skradli wielką paczkę cukru.

Tego samego dnia, przytrzymał 38-letniego Józefa Chłapiewskiego na krzyżulicy na Nowym Placu i oddano go w ręce policyi.

Z Bielska. W ubiegłą środę został nowowybudowany zbiornik gazowy mlejskiej gazowni po raz pierwszy zaczął napełniać. — Wysocek zbiornika przedstawił 24 metry.

W mieszkaniu na ulicy Strzelniczej nr. 6 znalezione w sobotę dra Leona Padawera nieżywego w łazience. Wrócił on późno z podróży i przed spacerem chciał zająć kąpiel Tu zabił go wypływająca w wielkiej ilości gaz.

Repertuar teatru miejskiego:
Piątek „Ach ciżowci”
Sobota „Mał idealny”
Niedziela o godz. 3-jej popoł. „Wojna domowa” (sceny zebrane do polowy).
Niedziela o godz. 7-mej wiecz. „Mał idealny”.

Z Rady państwa

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad ugodą.

Posł. Wałicki oświadczył, że Ruś nie życzą sobie ugody, ponieważ nie jest ona koniecznością państwową, lecz tylko życzeniem korony i nie leży wreszcie w interesie dynastji.

Mowa posła Głabnickiego.

Posł. Głabnicki oświadczył, że Koło polskie będzie głosować za wnioskiem komisji ugodowej, gdyż świadome jest wielkiej politycznej konieczności ekonomicznego zespolenia z Węgrami, oraz ciężkiej odpowiedzialności, jaką musiałoby wziąć na siebie te stronnictwa, któreby odrzuciły wnioski komisji ugodowej. — Wotujemy ugodę państwa i narodowi Austrii, ponieważ widziemy w niej konieczność polityczną. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach). W istocie swej ugodę jest wprawdzie traktatem ekonomicznym, zaspalającym dynastycznie i politycznie oba państwa w sposób trwały i konstytucyjny, jednakże nie możemy tego przed sobą stawiać, że zawsze, a dzisiaj w większej o wiele mierze, motywem ekonomicznym i interesem były i będą najpilniejszymi czynnikami politycznych związków, a także politycznych konfliktów. (Potakliwania). — Szele słowniki polityczne między państwami wiedeń, a nawet szceg, jeżeli nie odżywia ich desce codziennego życia ekonomicznego.

My Polacy, którzy reprezentujemy tutaj — jak tego dowodzi największe wydarzenia zarówno w Rosji jak w Prusach — znaczącą część narodu, zarówno w przeszłości, jak i obecnie bardzo ułaskanego, który rozporządza szeregiem politycznych doświadczeń, trwamy silnie przy zasadzie, że nie tylko w interesie pokojowego rozwoju ludności Austrii, lecz także całej Europy, potrzebem jest, aby Austrija była państwem ekonomicznie i politycznie silnem, decydującym w stosunkach międzynarodowych. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach). — Przy tej zasadzie chcemy trwać, choćby widły na nasz chwilowy ekonomiczny interes, że stanowiska czołowe polskiego, mogły nas zwracać w innym kierunku. Nie chcemy dopuścić, aby Austrija na wypadek ekonomicznego

rozdziału musiała okupować koncesje ekonomiczne strony państwa sąsiadnych uszczupleniem swojej politycznej samodzielności. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach).

Następnie omawiał dr. Głabnicki poszczególne postanowienia ugody. Podniósł on o ustatem, że rządowi udało się uzyskać pewne cenne koncesje na polu ekonomicznym i finansowym. Traktat zawiera pewne braki i luki, których uzupełnienia życzył sobie mowa w najbliższej przyszłości. Najbardziej niebezpiecznym najniebezpieczniejszym krajów jest ten interes, aby cenny soli zostały zatłone i aby ustanowienie tych cen było systemem tylko od austriackiej reprezentacji ludowej, a nie było związane koniecznością zgody Węg. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach). Ze sprawy taryfowej zostały rozwiązane w dniu traktatu handlowego z Niemcami, to należy tylko przyjąć zadowoleniem. Mowa musiała jednakże podnieść że nasza produkcja wymaga większej żywotności ze strony zarędku austriackich kolei i że, ze względu na możliwość hurtnej węgierskiej produkcji, konieczne są zarządzenia na przyszłość. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach).

Rząd z pewnością dokonał dzieła trudnego i pełnego zasług, zawierając ugodę. Jednakże spełnił on przez to tylko pierwszą część swego zadania i czeka go spełnienie jeszcze drugiej części zadania. Nie należy mianowicie zapominać, że rząd węgierski otrzymał w ugodzie cenne koncesje, które Węgrom ułatwią walkę konkurencyjną na targach austriackich. Jest więc obowiązkiem rządu austro-węgierskiego — a wymaga tego także rozum polityczny — aby umożliwić krajom austriackim tę walkę konkurencyjną z produktami węgierskimi. Dlatego należy wydać wszelkie zarządzenia w tej mierze, a w pierwszej linii należy rozpocząć budowę kanału Dunaj-Ódra. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach). Budowa tego kanału jest przed kilku laty została ustawodawcom napisana, lecz pomimo tego sprawa ta do dzisiaj nie zdołała wyjść ze sztywnych rąk. Oczekujemy, że nowy minister handlu, jak to jest jego obowiązkiem, w sposób lojalny przystąpi do przeprowadzenia ustawy o budowie kanałów. (Zgłoszenie pociągnięcia w Polakach).

Myśl poruszoną w komisji, aby mimo zawarcia ugody, rozpocząć natychmiast rokowania z rządem węgierskim w sprawie ruśniska cenn soli, przynajmniej Koło polskie z zadowoleniem (Potakliwania u Polaków). Zgadza jednak Koło polskie, by rząd austriacki jeszcze przed ukończeniem rokowań wszystko zarządził, by ceny soli mogły być sztuczne. (Okłaski u Polaków). Jest także koniecznym, aby galejczyki chów bydła i świń danieli praktyczny ochronny przed zanieczyszczeniem chorób zakaźnych z Węgier. W tym celu należałoby zająć przystąpić do reorganizacji spraw weterynaryjnych.

Wiedząc przekonaną Koła polskiego, traktat zawarty teraz z Węgrami, dopiero po przeprowadzeniu wszystkich dla ochrony przemysłu postanowień, okazać się dobrym nie tylko pod względem politycznym, ale i ekonomicznym. Mamy nadzieję, że wyjdzie to na korzyść ludności. (Zgłoszenie okłaski).

Wiedeń. Na dzisiejszem, czwartkowym, posiedzeniu Rady państwa w ciągu dyskusji nad ugodą pociągnięciem dr. Battaglia wygłosił doniosłą mowę, żądając lojalności państwa i wydanej akcji na polu przemysłu.

Telegramy „Nowin”

Blierny opór na pocztę.

Wiedeń. Jedna z lokalnych korespondencji donosi, że od dzisiaj 6-jej godziny ranku rozpoczął się w Wiedniu i Austrii Dolnej blierny opór na pocztę.

O język polski w Prusach.

Berlin. Sejm Rzeszy niemieckiej obradował wczoraj w dalszym ciągu nad ustawą o stowarzyszeniach. Przemawiało kilku posłów, między innymi pos. Chruszowski zbijał projekt ustaw antypolskich.

Następnie przystąpił wniosek o samkniecie dyskusji głosami bloku i projekt odeśdane do komisji sędziennej z 26 członków.

Z Chorwacji.

Zagrzeb. (Wg. B. kur.) Wczoraj po południu odbyła się konferencja posłów należących do stronnictwa Starcewicz. Jak ze strony północnej donoszą konferencja postanowiła w szednym razie nie zawotać rządowi prowizorium budżetowego. Postanowiono dalej nie dać się porwać do gwałtu, jednakoż zająć silną stanowisko opozycyjne przeciw banowi. Stronnictwo także pogłosze, jakoby jedną z posłów tego stronnictwa miało w formie wniosku natężyć żądanie postawienia bana w stan okrzestzenia.

Cesarz Wilhelm w Anglii.

Londyn. Przy odjeździe ze stacji Charing Cross reki cesarza niemieckiego do lorda majora Londynu: Pragnę w ręce pańskie słodko wyraz wielkiego

zadowolenia, jakie odczuwam z powodu przyjęcia, urządzonego dla mnie w Głidhal, a zarazem wyrażę wybitalem Londynu moją radość z powodu wspaniałego przyjęcia, jakie zgostowali przy tej sposobności miłe i cesarskiej. — W odpowiedzi na wypytanie lorda majora dala cesarz: Stan mego zdrowia się polepszy, a wiyty w Londynie sprawiła mi wielką radość.

Zamordowanie dwu przywódców macedońskich.

Zofia. Dzisiejszy nocy zastrzelono z rewolwru znanych przywódców rewolucyjnych Borysa Sarafowa i Garwanowa. — Sarafow odprowadzał do drzwi domu Garwanowa, który bawił u niego w noclegu. W ulicy sąwidł się w tej chwili jakiś Macedoński (?), który obu zastrzelił.

(Zamach ten jest prawdopodobnie zamówiony przez rząd turecki. Przyj. Red.)

Nie emigrować do Kanady. Otawa. (Kanada). Rząd polecił telegraficznie swoim przedstawicielom w Europie, aby ostrzeżli przed zachęcaniem do emigracji do Kanady podczas simy.

Dajmy nauczkę bezczelnym hakatystom w Opawie.

Bojkotujmy piwo opawskie! Precz z fabrykatami opawskimi!

Rozmaitości.

Potworny ojciec. W Sierowacheli na Węgrzech ślusierzy Kuniel miał dwóch synków, których, będąc pięknie, głodili i na kilka dni czasem zamykał bez jedzenia w samotnym domu w lesie. Gdy raz po trzech dniach niebyłności w domu wrócił i zastał chłopców wycierpanych i płaczących z głodu, zaczął im się ubrać i iść z sobą, aby, jak obiecywał, dał im jedł i pić. Uradowani chłopcy wielki się ciewili mił ze ojcem, który zaprowadził ich nad mrowany, spadający breg Cisy i do niej obu stracił ze słowami: „Tam nagle rby i wodę!” Wołania chłopców o pomoc nikt nie słyszał. Długo na drugi dzień stracił nadbrzeżna hakami wyłowia ich szwaki. Kunia aresztowana. Oświadczył on cynicznio, że był tego wieczora śpiący i obawiał się, aby plac dzieł nie przeszedł mu w spalin.

Budowno osalenie dziecka. Płaz na szta. Starego Sambara: Dals 10 km. w chwili, gdy porządku osobowy, jadący do Starego Sambara, jak pociąg się toczył, ułaskiwa jakaś kobieta z dzieckiem na ręku wsiadła na przystanku kolejowym Soch do pociągu. Widać to konduktor Jakubczak ustawił powstrzymać lekkożylną kobietę od tego niebezpiecznego eksperymentu. Kobieta jednak, nie czując się jedną ręką poręczy, prowadzącej do swemu i mimo protestów konduktora walczyła do pociągu, jadącego coraz szybciej. Nieszczerliwie chciało, iż podczas wsiadania do pociągu, wypadło kobiecie dziecko z rąk, czego jednak konduktor nie widział, bo byłby natychmiast spowodował zatrzymanie pociągu. I tak pociąg przejechał obok dziecka, a sprzączająca matkę uwiadła do Starego Sambara, gdzie dopiero dowiedziawsia się o strasznym zdarzeniu. Natychmiast zatelegrafowano do Sochali, gdzie dziecko odnaleziono martwe, leżące obok toru kolejowego. Upadło ono tak szczęśliwie, że legło obok toru, a pociąg przejechał kół dziecka, niekwaśny go.

NADESZANE.

za które Redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Do części dalszego nakładu odpowiadamy cenik firmy Singer et Comp. w Krakowie.

„CHROMO - FOTOSKOP”

w Krakowie, ul. Floryańska 14, parter, przedstawia widoki w kolorach naturalnych. Zmiane każdej soboty. Wstęp 10 centów.

Bez 2 przyjaźni, o których się w liście zapomina

nie można się absolutnie obejść w zmie: bez pica i bez Fay'a prawdziwych sodeńskich pastylek mineralnych. Jak w piwnicy gromadzi się drewno i węgla na zimę, tak samo powinno być i z mową apteczną zapaszyć się przed zimą w Fay'a prawdziwe sodeńskie pastylki mineralne, aby je można oddać dawca dzieciom do szkoły i młodej dziewczynie pod ręką, żeby się łatwo można było pospytać tak zęsty w zimie przeziębili. Fay'a prawdziwych sodeńskich pastylek słodkimi w każdej aptece, drogerji i składzie wid. mineralnych p. 16 kr. za pudełko. Proszę jednak uważać, aby nie podległo jakimś innym naśladowcom. 427

Generalna reprezentacja na Austro-Węgry: W. TH. GUNTZERT, Wien IV. Grosse Neugasse 7.

Fabryczny skład mebli i zabawek dla dzieci

Firma JANECZEK & ZIEMBIŃSKI Kraków, Plac Maryacki 2

(dawniej aljencya dzienników)

Pierwszy i Najtańszy Magazyn Mebli w Krakowie, Floryańska L. 36, I. p. pod firmą

poleca kompletne urządzenia pokoi, oraz przyjmuje wszelkie roboty dekoracyjne i tapicerskie po cenach możliwie niskich.

największy wybór lalek — zabawek dla dzieci, koni na biegunach — gier towarzyskich i t. p.

Ceny konkurencyjne.

KAJETA PRZAK

